

Donderdag 2. September

Operatenor Mark Janicello maakt eenmansmusical

'Een melodie moet blijven hangen'

VAN ONZE VERSLAGGEVER HANS VISSER

Het is mooi geweest", vindt Mark Janicello. „Het publiek heeft weer recht op een musical met muziek die blijft hangen, een show met melodieën die je bij het verlaten van het theater nog even kunt blijven zingen." En daarom maakt de Amerikaan Mark Janicello zulke musicals zelf. En het zou best eens kunnen zijn dat hij gelijk heeft, als Nederland straks de première beleeft van de in bijna alle opzichten éénmansmusical 'Charlie'.

Want de muziek mag dan van Bela Fischer zijn, verder heeft Janicello zowat alles in eigen hand: het schrijven van het verhaal, het produceren van de show, de vormgeving van decor en kostuums en het spelen en zingen alle negen rollen. In Oostenrijk trok hij met zijn 'Charlie' volle zalen en gezien de kwaliteit daarvan bood het Amsterdamse Werkteater hem daarom een serie voorstellingen aan van 5 tot en met 17 september. De Hoornse producent Mark Vijn brengt de voorstelling daarna in de Nederlandse vertaling verder het land in. „Voor mij is het Nederlands geen probleem. In de opera ben ik gewend om perfect in allerlei talen te zingen. Ik spreek bovendien goed Duits en nu ik al een jaar in Nederland woon vind ik het verschil eigenlijk niet zo groot."

Wonderlijke man, die Janicello. Hij speelde in grote Amerikaanse films naast onder anderen Michelle Pfeiffer, Ann Bancroft en Michael J. Fox en had als tenor een schitterende operacarrière kunnen hebben. Hij werkte met de coach van Callas, had les van Franco Corelli, Birgit Nielsen en zong al op behoorlijke podia in Amerika en Europa hoofdrollen in 'Die Fledermaus', 'La traviata', 'Madama Butterfly' en 'Cosi fan tutte'. „Maar dat veranderde toen ik op een zaterdag een gek nummer bedacht waarbij ik veranderde van Elvis Presley in Luciano Pavarotti."

„Een dag later trad ik daarmee op tijdens een nationaal concours in New York voor straatartiesten en een dag later was ik daarmee te zien op alle Amerikaanse televisiezenders als 'Straatartiest van het jaar'. Ik won daarmee 15.000 dollar en was op slag beroemd in heel Amerika. Maar omdat je zoiets nooit mag doen in het serieuze operavak, was mijn zangcarrière bij de opera daarmee voorbij. Ik was aangesloten bij het impresariaat dat werkt voor de grootste sterren, maar voor mij namen ze de telefoon al niet eens meer op. Daarom ben ik naar Europa gegaan, om opera te gaan zingen. In Wenen heb ik nog samen met Pia Douwes een gala gehad. Ik met operastukken, zij met musicalsongs."

Maar hij wilde meer, hij wilde zelf theater maken. En dat lukte: in het Duitse taalgebied had hij succes als Elvis Presley in een zelf gemaakte muzikale biografie, „terwijl ik helemaal niet van Elvis hou.” Als tenor met een Italiaans uiterlijk was hij daarna de gedroomde speler voor de titelrol in zijn show over Mario Lanza, de Italiaanse tenor die in Amerika een zingende volksheld werd.

„Ik ben een beetje hyperactief, want ik doe van alles tegelijk. Schrijven, acteren, componeren, produceren en nu maak ik ook schilderijen die heel goed blijken te verkopen. Gelukkig kan ik dat hier in Nederland allemaal doen. Ik heb hier de artistieke vrijheid, die ik zoek. Ook nu ik hier 'Charlie' kan gaan spelen.”

In 'Charlie' laat hij heel wat bekende wereldburgers voorbij komen, zoals operazangeres Maria Callas, de Broadway-legende Ethel Merman en popster Diana Ross. Ook Charlie zelf. Negen rollen speelt hij daarin. Het verhaal gaat dan ook over een jongen die met iteenlopende problemen te maken krijgt. En niet alleen voor wat betreft de liefde. Een op het oog triest verhaal over iemand wiens leven kapot wordt gemaakt en ten onder dreigt te gaan aan de drugs.

Maar er valt toch volop te lachen, belooft Janicello. „Het is allemaal uit het leven gegrepen, want ik vind wel dat een musical ergens over moet gaan. Het genre trekt enorm veel publiek, maar zie jij nog wel eens voorstelling over een echt karakter? Het is allemaal zo oppervlakkig. Hoe vaak nemen ze niet een tweederangs film en maken daar een musical van? Kijk naar Broadway. Je ziet daar nu een Disneyland voor volwassenen. Voor Broadway zie ik artistiek weinig toekomst, ook daarom zit ik in Europa.”